ABRUPTO

Świetne imię dla kota, nieprawdaż? Tłusty, pręgowany ABRUPTO czy zwinny i smukły, czarny ABRUPTO? Jeśli chcecie tym imieniem nazwać jakiegoś wąsatego kocisława, to podpowiadamy, że będzie ono lepiej pasować do tych skocznych i szybkich jak strzała łowców myszy niż do spasionych poduszkowców. ABRUPTO bowiem to przysłówek – dawno już nieużywany, ale niegdyś całkiem popularny i uznawany za elegancki – o znaczeniu ‘nagle, niespodzianie, natychmiast, bez namysłu, bez przygotowania’. Ma łacińską proweniencję: pochodzi od łacińskiego czasownika abrumpo, abrumpere, abrupi, abruptum ‘zrywać, odrywać, przełamywać, odcinać’. Ostatnim słownikiem, który notował ten przysłówek, był tzw. Słownik wileński, czyli „Słownik języka polskiego” pod red. A. Zdanowicza, M. B. Szyszkę, J. Filipowicza, W. Tomaszewicza, F. Czepielińskiego i W. Korotyńskiego, wydany w 1861 r. w Wilnie.